Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kž-521/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Irene Kvaternik kao predsjednice vijeća te Renate Miličević i Koraljke Bumči kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Bobanović, u kaznenom predmetu protiv 1. okrivljenog Saše Anića i 2. okrivljenog Marija Mihaljevića zbog kaznenog djela neisplate plaće iz članka 132. stavka 1. i 4. Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući povodom žalbe Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj KO-DO-1770/2023 od 9. ožujka 2026., izjavljene protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj K-1844/2022-44 od 20. studenog 2025., u javnoj sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2026. u prisutnosti branitelja 2. okrivljenika odvjetnika Zdenka Gecaja,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: K-1844/2022-44 od 20. studenog 2025., pod točkom I. izreke presude, na temelju članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24 i 72/25 – dalje u tekstu: ZKP) stavljen je izvan snage kazneni nalog Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj K-1844/22 od 11. rujna 2023. Istom presudom, pod točkom II. izreke, na temelju članka 453. točke 3. ZKP, 1. okrivljeni Saša Anić i 2. okrivljeni Mario Mihaljević oslobođeni su od optužbe da bi počinili kazneno djelo protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja - neisplatom plaće, opisano u članku 132. stavku 1. i 4. KZ/11, kažnjivo po članku 132. stavku 1. KZ/11, a činjenično i pravno opisano u izreci

prvostupanjske presude. Na temelju članka 158. stavka 3. ZKP oštećeni Mladen Burić je s postavljenim imovinskopravnim zahtjevom upućen u parnicu. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 5. ZKP, nužni izdaci 1. okrivljenog Saše Anića i II. okrivljenog Marija Mihaljevića te nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu, zbog bitne povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP i stavka 3. ZKP. U žalbi je državni odvjetnik predložio da drugostupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je 2. okrivljeni Mario Mihaljević po branitelju Zdenku Gecaju, odvjetniku iz Zagreba, predlažući da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

4. Prije sjednice vijeća u smislu članka 474. stavka 1. ZKP predmet je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Na traženje 2. okrivljenog Marija Mihaljevića o sjednici drugostupanjskog vijeća obaviješteni su državni odvjetnik, 2. okrivljeni Mario Mihaljević i branitelj 2. okrivljenika odvjetnik Zdenko Gecaj. Kako na sjednicu vijeća nije pristupio državni odvjetnik i 2. okrivljeni Mario Mihaljević sjednica vijeća je održana na temelju članka 475. stavka 3. ZKP te je branitelj 2. okrivljenika odvjetnik Zdenko Gecaj u cijelosti ostao kod navoda i prijedloga iznesenih u odgovoru na žalbu.

6. Žalba državnog odvjetnika nije osnovana.

7. Nije u pravu državni odvjetnik kada navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP i stavka 3. ZKP jer je pogrešno primijenio odredbe ZKP kada je zaključio da bi intervencija u činjenični opis na način da se promijeni vrijeme počinjenja kaznenog djela (iz mjeseca listopada 2018. u mjesec studeni 2018.) predstavljala povredu identiteta optužbe, prekoračenje optužbe i da bi takva izmjena bila na štetu 1. okrivljenog Saše Anića i 2. okrivljenog Marija Mihaljevića, a prvostupanjski sud za takvo obrazloženje nije dao razloge te zato presuda u tom dijelu nema razloge o odlučnim činjenicama.

7.1. Prema činjeničnom opisu optužnice, 1. okrivljeni Saša Anić i 2. okrivljeni Mario Mihaljević terete se da su kao odgovorne osobe trgovačkog društva "Auto Hladnjak Centar" d.o.o. u listopadu 2018, svjesni zakonske obveze da za rad radniku treba isplatiti odgovarajuću novčanu naknadu, radniku Mladenu Buriću nisu isplatili mjesečnu plaću za mjesec listopad 2018. te mu nisu uručili obračunske liste o neisplati dospjelih iznosa plaće, na koji način su navedenog radnika oštetili za iznos zarađene, a neisplaćene plaće. Međutim, prvostupanjski sud je utvrdio da u listopadu 2018. nije niti postojala nikakva obveza 1. okrivljenog Saše Anića i 2. okrivljenog Marija Mihaljevića da se oštećenom Mladenu Buriću isplati plaća za listopad 2018., već je takva obveza postojala u studenom 2018., te je plaća, kako proizlazi iz dokaza provedenih tijekom postupka, trebala biti isplaćena najkasnije do 15-og dana u tekućem mjesecu što bi u konkretnom slučaju vezano za plaću za listopad 2018. bilo do 15. studenog 2018. Sta nisu povrijeđene odredbe članka 90. i članka 92. Zakona

o radu (Narodne novine broj: 93/14 i 127/17) te ne postoji niti jedan dokaz da su 1. okrivljeni Saša Anić i 2. okrivljeni Mario Mihaljević u listopadu 2018. bili u obvezi isplatiti oštećeniku plaću za listopad 2018. Jednako tako, člankom 93. Zakona o radu propisano je da poslodavac koji na dan dospjelosti ne isplati plaću dužan je do kraja mjeseca u kojem je dospjela isplata radniku dostaviti obračun u kojem će biti iskazan ukupan iznos plaće. S obzirom da se radi o plaći za listopad 2018., takva obveza je nastala nakon neisplate plaće, dakle od 16. studenog 2018., odnosno radniku je obračunska lista trebala biti uručena do kraja studenog 2018. što znači da bi inkriminirano razdoblje moglo biti jedino od studenog 2018. pa nadalje, odnosno ne postoji niti jedan dokaz da su 1. okrivljeni Saša Anić i 2. okrivljeni Mario Mihaljević obračunske liste o neisplati dospjelih iznosa plaće za listopad 2018. bili dužni uručiti oštećenom Mladenu Buriću u listopadu 2018. kako je to navedeno u optužnici.

7.2. Državni odvjetnik u žalbi ne osporava takva utvrđenja prvostupanjskog suda o vremenu počinjenja kaznenog djela, ali smatra da je prvostupanjski sud mogao sam izvršiti intervenciju u činjenični opis izmjenom vremena počinjenja kaznenog djela. Međutim, člankom 450. stavkom 1. ZKP određeno je da se presuda može odnositi samo na osobu koja je optužena i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u podnesenoj, odnosno na glavnoj raspravi izmijenjenoj ili proširenoj optužnici. Identitet optužbe i presude zasniva se na optužnom načelu, prema kojem tužitelj određuje predmet suđenja. Poštivanjem optužnog načela sprečava se miješanje različitih procesnih funkcija u jednoj osobi, odnosno sprječava se prenošenje funkcija tužitelja na sud. Objektivni identitet optužbe predstavlja događaj o kojem se sudi i o njemu mora postojati istovjetnost između činjeničnog opisa iz optužbe i presude koja je na temelju njega donesena. Sud može u izvjesnoj mjeri učiniti intervencije u činjenični opis optužbe i one činjenice koje nisu bitne za samu radnju ostvarenja kaznenoga djela, mogu se precizirati i učiniti jasnijima, a da se time ne čini izmjena identiteta djela te su takve izmjene dopuštene. No, činjenice koje čine identitet optužbe, a što je svakako i vrijeme počinjenja kaznenog djela, sud ne može mijenjati bez povrede identiteta optužbe. Navedeno je obrazložio i prvostupanjski sud (točka 15.) te njegovo obrazloženje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud. Stoga nije u pravu državni odvjetnik kada navodi da presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, odnosno da je sud nepravilno primijenio članak 449. ZKP, a što je utjecalo na presudu te da je time počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka. Na osnovu svih provedenih dokaza koje je prvostupanjski sud analizirao, kako pojedinačno tako i dovodeći ih u međusobnu vezu, ispravno je zaključio prvostupanjski sud da nije dokazano da 1. okrivljeni Saša Anić i 2. okrivljeni Mario Mihaljević kao odgovorne osobe u pravnoj osobi nisu isplatili plaću radniku niti su dostavili obračun o neisplati dospjelog iznosa plaće sukladno odredbama posebnog zakona. Za takva svoja utvrđenja prvostupanjski sud je dao jasne, iscrpne i nedvosmislene razloge koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud pa je, na tako potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostupanjski sud ispravno okrivljenika oslobodio od optužbe zbog inkriminiranog kaznenog djela iz članka 132. stavka 1. KZ/11, pa žalba državnog odvjetnika nije osnovana.

8. Kako žalbenim razlozima državnog odvjetnika nisu dovedena u sumnju utvrđenja prvostupanjskog suda, Županijski sud u Zagrebu kao drugostupanjski sud ispitao je pobijanu presudu po službenoj dužnosti u skladu s člankom 476. stavkom 1. i 2. ZKP te nije našao da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog

postupka ni povreda kaznenog zakona na štetu okrivljenika, a na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

9. S obzirom na navedeno, trebalo je primjenom članka 482. ZKP presuditi kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 8. rujna 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:
Irena Kvaternik

Broj zapisa: **9-3088c-dd6ea**

Kontrolni broj: **07351-6d645-8b20c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.